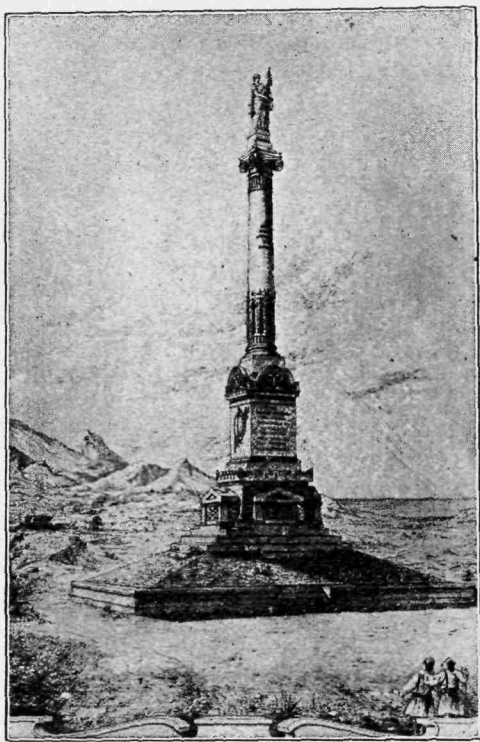




R. DE SAINT-MARCEAUX. Μνημείον Α. Δαυδέ.



Σχέδιον στήλης 'Ελλην. 'Ελευθερίας.

φτε μίαν ἄσπρη, λαμπάδα. Πήγαν καὶ στάθηκαν στὴ θύρα τοῦ νεκροταφείου καὶ οἱ δυὸ καὶ περιμέναν νάρθῃ ἡ Βασιλοπούλα, νὰ τὴν ἰδοῦν. "Ὅταν ἦρθε ἡ Βασιλοπούλα, τὸ Βασιλόπουλο τᾶχασε ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της. Λέει στὸ φίλο του.

— "Ἄν δὲν τὴν πάρω τὴν Βασιλοπούλα θάρβω τὴν ἐρχομένη Κυριακὴ νὰ σκοτωθῶ μπιστὰ της! Εὗρε τρόπο νὰ τὴν πάρω, γιατί ἄλλοιῶς μ' ἔχασες!

— Ἦσύχασε, τοῦ εἶπε ὁ φίλος του, καὶ θὰ βρῶ τὸν τρόπο.

Τί κάνει; Ντύνεται γυναικίσια φορέματα καὶ πηγαίνει στὴν Καλόγρια, ποῦ φύλαγε τὴ Βασιλοπούλα μὲ τὲς σαράντα συντρόφισσές της, καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ τὴν πάρῃ κι' αὐτὴ στὸ παλάτι μαζὺ μὲ τὲς συντρόφισσες τῆς Βασιλοπούλας. Ἀρνιέται ἡ Καλόγρια, ἀλλ' αὐτὸς τῆς βάνει ἑκατὸ φλωριά στὸ τραπέζι ἀπάνω καὶ φεύγει.

Τὴν ἄλλη τὴν ἡμέρα ξανάρχεται. Τὴν ξαναπαρακαλεῖ, ἀλλ' αὐτὴ ἀγύριγῃ πάλι. Ξαναφίνει ἀπάνω στὸ τραπέζι ἄλλα ἑκατὸ φλωριά καὶ ξαναφύγει.

Τὴν ἄλλη τὴν ἡμέρα μετὰξανάρχεται, τὴ ματαξαναπαρακαλεῖ, ἀλλ' αὐτὴ ἀγύριγῃ ματαπάλε. Ματαξαναφίνει ἀπάνω στὸ τραπέζι ἄλλα ἑκατὸ φλωριά καὶ τῆς ματαξαναλέγει γιὰ ὑστερὴ φορά:

— Χίλια φλωριά ἔχω ἀκόμη. "Ἄν μὲ δεχτῆς χάρισμά σου!

Ἡ Καλόγρια εἶχε πάρει ὥς τότε τριακόσια

φλωριά, ἀκούοντας ὅτι μπορούσε νὰ πάρῃ κι' ἄλλα χίλια, σκέφτηκε, σκέφτηκε, σκέφτηκε καὶ στὸ τέλος ἐκλινε πρὸς τὰ φλωριά, κι' ἀποφάσισε νὰ τὰ πάρῃ.

— Πήγαινε, τοῦ εἶπε, νὰ μοῦ φέρῃς τὰ φλωριά. Σὲ δέχομαι!

Μιά καὶ καὶ δυὸ τὸ παιδί καὶ στὸ Βασιλόπουλο καὶ τοῦ εἶπε χαρτί καὶ καλαμάρι ὅλα, καὶ παίρνοντας ἀπὸ τὸ δισάκκι χίλια φλωριά τράβηξε γιὰ τὸ παλάτι, ποῦ εἴταν ἡ Βασιλοπούλα, ἤρθε τὴν Καλόγρια, τῆς ἔδωκε χίλια φλωριά, κι' ἔγινε δεχτὸ μέσα μὲ τὰ σαράντα κορίτσια, ποῦ κρατοῦσαν συντροφιά τῆς Βασιλοπούλας. Ἡ Βασιλοπούλα εὐχαριστήθηκε πολὺ ἀπὸ τὴν καινούργια συντρόφισσα, κι' ἐπειδὴ εἶχε συνήθεια νὰ παίρνῃ στὸ κρεβάτι της κάθε βράδυ ἓνα ἀπὸ τὰ σαράντα κορίτσια, μὲ τὴν ἀράδα, τὸ πρῶτο βράδυ προσκάλεσε τὴν καινούργια τάχα συντρόφισσα νὰ κοιμηθῇ μαζὺ της. Στὸν ὕπνο ἡ Βασιλοπούλα ἐνοίωσε ὅτι ἐκεῖνη ποῦ νόμιζε κορίτσι εἴταν παιδί. Τὸν ρώτησε τί γύρευε, πῶς εἴταν ὁ σκοπὸς του, ποῦ μπῆκε ἐκεῖ μέσα, καὶ τὸ παιδί τῆς τὰ εἶπε ὅλα μὲ τὴν ἀράδα: "Ὅτι ἔρχεται ἀπὸ μακριὰ μ' ἓνα Βασιλόπουλο, ποῦ τρελλένονταν ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποῦ τῆς εἶχε, γιὰ τὸ κόκκινό της τὸ μάγουλο, ὅτι μπῆκε μέσα μὲ τὰ φλωριά, ποῦ ἔδωκε τῆς Καλόγριας, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἐξηγηθῇ καὶ ὅτι, ἂν δὲ στρέξῃ νὰ πάρῃ τὸ Βασιλόπουλο, τὸ καημένο θὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πολλὴν του τὴν ἀγάπη. Ἡ Βασιλο-